

klager over sig selv. Sammensætningen af de udpegede offentlighedsrepræsentanter og stedfortræderne herfor skal sikre, at alle klageres interesser kan varetages.

Justitsministeriet kan også tilslutte sig udvalgets forslag om, at reglerne om behandling af klager over advokater ændres således, at der fastsættes ensartede regler for behandlingen af salær- og adfærdsklager. Alle klager skal således fremover behandles af Advokatnævnet som første og eneste instans. Klagefristen for begge typer af sager fastsættes til 1 år.

Ved fastsættelsen af ensartede regler for behandlingen af salær- og adfærdsklager lægger Justitsministeriet navnlig vægt på, at dette vil gøre klagesystemet mere overskueligt for både klager og indklagede. Henset til, at der efter de nugældende regler ikke består en klageadgang vedrørende Advokatnævnets behandling af adfærdsklager, findes det ikke betænkeligt at afskaffe klageadgangen vedrørende salærklager, således at disse fremover også kun behandles af én instans. Ligeledes findes det heller ikke betænkeligt at indskrænke klagefristen vedrørende salærklager fra 5 til 1 år henset til, at klagefristen vedrørende adfærdsklager i dag er 6 måneder, og at der fortsat vil være mulighed for at bortse fra klagefristen, når fristoverskridelsen findes rimeligt begrundet.

Justitsministeriet er ikke enig med udvalget i, at der bør indføres hjemmel til at fastsætte gebyr for at indgive en salær- eller adfærdsklage til Advokatnævnet. Selv et forholdsvist beskeden gebyr vil kunne afholde nogle klagere fra at indgive berettigede klager over en advokat. Omvendt vil et beskeden gebyr formentlig ikke afholde andre klagere fra at indgive helt grundløse klager.

Endvidere kan Justitsministeriet tilslutte sig udvalgets forslag om ændringer i reglerne om Advokatnævnets behandling af klagesagerne. Sanktionsformen advarsel fjernes, og maksimum for bøder hæves fra 200.000 kr. til 300.000 kr. Det er tilsigtet, at bødeniveauet navnlig i de grovere sager ved Advokatnævnet generelt skal skærpes. Endvidere fjernes Advokatnævnets formands og næstformænds adgang til at afgøre sager, således at alle sager fremover skal forelægges Advokatnævnet, idet det dog forudsættes, at de sager, der hidtil er blevet forhåndsafvist af formanden eller næstformændene, undergives en mere begrænset sagsbehandling.

Justitsministeriet er af den opfattelse, at fjernes sanktionsformen advarsel, vil der ikke længere opstå tvivl om sanktionens alvor, navnlig set i forhold til sanktionen irettesættelse. Hævelsen af maksimum for bøder har til hensigt at bringe bødeniveauet for advo-

kater bedre i overensstemmelse med bødeniveauet for andre brancher. Endvidere er det hensigten generelt at skærpe praksis i de grovere bødesager. Afskaffelsen af Advokatnævnets formands og næstformænds adgang til at afvise sager, men fastholdelsen af princippet om, at visse sager kan undergives en mere begrænset sagsbehandling, skal sikre, dels at befolkningen har tillid til, at disciplinærmyndighederne er villige til at realitetsbehandle klagerne, dels at der ikke bruges for mange ressourcer på f.eks. åbenlyst grundløse klager.

Endvidere kan Justitsministeriet tilslutte sig Advokatudvalgets forslag om, at der i de frakendelsessager, hvor der har været beskikket en forsvarer for advokaten, åbnes mulighed for, at Advokatnævnet i forbindelse med en frakendelse kan fastsætte, at advokaten skal betale alle eller nogle af omkostningerne til den beskikkede forsvarer. Der består ikke et sådant hensyn til advokaten i sådanne sager, at vedkommende – i modsætning til tiltalte i en straffesag – skal fritages for at betale udgifter til en beskikket forsvarer. Tilsvarende gælder for de personer, der er nævnt i lovforslagets § 1, nr. 10 (§ 124, stk. 3, nr. 2), og som ejer aktier eller anparter i et advokatselskab.

Herudover kan Justitsministeriet tilslutte sig Advokatudvalgets forslag gengivet ovenfor i afsnit 3.2.9. til 3.2.12. Disse forslag kræver ikke en ændring af retsplejeloven, men kan gennemføres administrativt ved bekendtgørelsesændringer.

For at sikre befolkningens tillid til advokaterne kan Justitsministeriet således tilslutte sig Advokatudvalgets forslag om, at Advokatrådet gennemfører en effektivisering og automatisering af behandlingen af de ordinære klientkontoerklæringer, samt at Advokatrådet – når et advokatselskab går konkurs – sætter de advokater, der fortsætter med at drive advokatvirksomhed i personligt regi, under skærpet overvågning. Også de personer, der er nævnt i lovforslagets § 1, nr. 10 (§ 124, stk. 3, nr. 2), og som ejer aktier eller anparter i et advokatselskab, skal kunne sættes under skærpet overvågning, hvis de – efter at advokatselskabet går konkurs – erhverver aktier eller anparter i et nyt advokatselskab.

Justitsministeriet er også enig med Advokatudvalget i, at Advokatnævnets sekretariat fremover skal varetage hele sagsforberedelsen i både salær- og adfærdsklager, og at der skal opstilles nærmere frister for sagsbehandlingsskridt samt en målsætning for, hvor lang sagsbehandlingstiden samlet set må være ved Advokatnævnet. Dette er tiltag, der vil kunne medvirke til at nedbringe sagsbehandlingstiden ved Advokatnævnet, hvilket vil være til gavn for såvel klager som indklagede.